

Založba RTV ZKP

Rokenrol in
ajdovski
Hollywood

Zamejci

Sprejeli bodo
smernice za
volitve...Vseh držav je
196

IgralniPortal.si

Pečena jabolka

Prireditve.info

Časovna zanka

Hitre informacije

Prihodi in odhodi
letal

Išči

2. 5. 2013 | 17:34

[Rtvslvo.si](#) [Google.si](#)
[Novice](#) | [Šport](#) | [Kultura](#) | [Zabava](#) | [Ture avanture](#) | [TTX](#) | [Sporod](#) | [Avdio / Video](#) | [Prijava](#) | [Moj spletni](#) | [Medijsko središče](#)
[Film](#) | [Glasba](#) | [Razstave](#) | [Oder](#) | [Knjige](#) | [Drugo](#) | [Ocenjujemo](#) | [Gledamo](#) | [Poslušamo](#) | [Beremo](#) | [Razglednice preteklosti](#) | [Kino](#) | [Prireditve](#) | [Na današnji dan](#)

Oder

[POŠLJI](#) [NATISNI](#)

Oder

Trenutek srečanja tukaj in zdaj želim razpreti v 3D-srečanje

Plesni solo Mala Kline EDEN II

20. november 2012 ob 08:13
Ljubljana - MMC RTV SLO

EDEN kot tu-zdaj povezuje svet občinstva in svet nastopajočih in skupni prostor srečanja, kjer telo izvajalke postaja fluidno in prepustno, a hkrati osredotočeno. V procesu raziskave je Mala Kline v uprizoritveni jezik prevajala afektivno moč podob skozi metodo aktivne imaginacije.

To spoznava na newyorški šoli podob, sistem procesiranja podzavestne vednosti in jezika telesa pa je z metodo "budnega sanjanja", ki se od logosa in operativnega odmika v aktiviranje imaginacije ter večjo perceptivnost telesa, raziskovala in prevajala v postopke, uporabne tudi na področju uprizoritvenih umetnosti, na rezidenčnem magistrskem študiju v Amsterdamu. Proces ustvarjanja nove metodologije je bil zato daljši, kot smo tega vajeni v sodobnoplesni produkciji, različne postavitve uprizoritve pa je predstavila že v Ljubljani na zadnji dan preteklega leta v Španskih borcih in na CoFestivalu, na mariborskem festivalu Nagib ter v tujini. Premiera predstave **EDEN II** se bo v večeru dveh plesnih solov (skupaj s [predstavo Balet upora Leje Jurišič](#)) zgodila v torek, 20. 11. 2012, v Kinu Šiška.

Delo EDEN si razvijala med študijem na akademiji DasArts v Amsterdamu. Nastajalo je dalj časa, kot je to običajno za predstave pri nas in v procesu si imela več predstavitev. Je to delo, ki se nenehno transformira ali so bile dosedanje predstave predstavitev dela v nastajanju in bo zdaj premiera končne predstave?

Študij na akademiji DasArts sem zastavila kot proces raziskave novega načina dela. Ta raziskava je trajala leto in pol, saj takšnega procesa ni mogoče dokončati v kratkem času enega ali dveh mesecev. Cilj raziskave je bil razviti uprizoritveni jezik, ki temelji na delu z aktivirano imaginacijo, kot ga poučuje dr. Catherine Shainberg v svoji šoli podob v New Yorku. Da bi to dosegla, sem morala razviti novo prakso in metodo dela, ki imaginacijo aktivno in na specifičen način vključuje v postopke kreacije in kompozicije uprizoritvenega dela. Ko sem lahko razvijala metodo, sem ostala pri eni temi – EDEN, da sem lahko na njej preverjala, kako delujejo različni pristopi k delu in različni postopki kreacije in kompozicije. Če bi zamenjala temo, ne bi bilo mogoče preveriti, kako delujejo različne strategije dela in neka začasna oblika strukture kot celota. V tem času sem zato imela več predstavitev v različnih kontekstih. Na podlagi teh predstavitev dela v nastajanju in njihove dokumentacije, je bilo vedno mogoče v raziskavi narediti korak naprej. V tem času sem imela dvakrat priložnost ustvariti formo, ki je uprizorjena v odorskem kontekstu. Tako sta nastala EDEN, ki je bil premierno uprizorjen na silvestrski večer 2011 v Španskih borcih in EDEN II, katerega premiera bo v torek 20. 11. 2012.

Možnost daljšega procesa je redka, a dobrodošla priložnost za ustvarjalce. Sama si v nekem intervjuju omenjala tudi željo po centru za dolgoročno raziskovanje.

Daljši proces raziskave je nekaj, kar sem si želela že dlje časa, saj v produkcijah, kjer kreacija traja dva do tri mesece, nikoli ni dovolj časa za to. Takšno možnost procesa mi je ponudil kontekst magistrskega študija v Amsterdamu – »residencial masters«, kar pomeni, da imaš na voljo studio in proračun za svojo raziskavo. To je bilo zame nujno potrebno, saj sem vztrajno čutila, da moj gledališki jezik ne bo izrazil tega, kar čutim, da bi lahko, da moram delati z nekaterimi ljudmi dlje časa, da postopoma razvijem določene postopke in da preverim tudi, kako se obnesejo v delu z drugimi ljudmi ter v različnih

Poudarki

◆ Leja Jurišič in Petra Veber: Balet upora & Mala Kline: EDEN II, večer dveh plesnih premier 20. 11. 2012 ob 20.00 v Kinu Šiška

Ocena novice: ★★★★★
Ocena 5,0 od 6 glasov

Vaša ocena: ★★★★★
Ocenite to novico!

Za uprizoritev je Mala Kline postavila celotno metodologijo na novo in ustvarila umetniški jezik, ki izhaja iz dela s podobami in sanjami. Metoda aktivirane imaginacije ali budnega sanjanja pozornost usmerja na notranje podzavestne podobe, ki hote ali nehotе vplivajo na nas.
Foto: Matjaž Lukič

Zame kot izvajalko je ves čas pomembno vprašanje, kako lahko sem v obeh svetovih – realnosti srečanja tu-zdaj in realnosti predstave na ravni podob in asociacij, ki se potem multiplicira v tolikšno število, kot je gledalcev. To, da sem prisotna tu-zdaj, je potrebno, da se predstava sploh lahko sestavi. Skratka gre zato, kako smo tu.

Predstava EDEN II povezuje različne svetove in nasprotja preko figure klovna, ki se v prvih postavitvah ni pojavljal. Klovni kot figura svobode in vztrajanja v prostoru vezi med izvajalko in občinstvom je uprizoritev tudi odmaknil od podob negacije in stanja padlosti ter vanjo prinesel svobodo igranja s potencialom, možnostmi,

Na podelitvi gledaliških nagrad spet okronana "kraljeva" Helen Mirren

29. april 2013 ob 16:31
Priznana igralka Helen Mirren v vlogi kraljice je recept za uspeh, kar je potrdila tudi podelitev najuglednejših britanskih gledaliških nagrad olivierjev.

Carmina Slovenica nosi rezijansko ljudsko pesem po Evropi

Gospoda Glembajevi Split zapustili z dvema nagradama

Foto: Ognjeno, fantazijsko in nenavadno na ulicah Tokia

Predstava, o poteku katere sodločajo gledalci

Ministrstvo ponavlja razpis za ravnatelja SNG Opera in balet Ljubljana

Lovljenje ravnotežja na robu živčnega zloma

O revolucionarju, ki je mislil prav in delal narobe

Exodos razprodan, zadovoljni gledalci in umetniki

Obiskali smo: 10. mednarodni beograjski festival plesa

Več novic ...

MMC prip

E
ok
0,"S
m
da
svBi
za
at
BlGi
de
ra
'Pr
vz

kontekstih. V Zagrebu smo ustanovili tudi laboratorij, DreamLab, kot prostor ali inkubator, v katerem se lahko kontinuirano razvija ta specifičen način dela, raziskave s podobami in sanjami. Gre za mobilni laboratorij, ki se odvija na posameznih rezidencah v različnih državah. Veliko smo delali v Zagrebu, kjer so nam ponudili prostor in namestitve za umetnike, ki smo jih povabili, da sodelujejo v laboratoriju. V laboratoriju sem naprej razvijala metodologijo in umetniški jezik, tj. metodo aktivacije imaginacije in ustvarjalnosti ter njeno aplikacijo v kontekstu uprizoritvenih umetnosti. Kot odziv na pobudo iz tujine je vzniknila ideja o tem, da bi to metodologijo aplicirali v drugih kontekstih, tudi v znanosti ali na poslovnem področju, kot način aktivacije in pospeševanja ustvarjalnega in inovativnega mišljenja. Morda zdaj, ko je okvir metode postavljen, lahko spet v krajšem časovnem obdobju ustvarim neko delo. Daljše obdobje raziskovanja potrebujem takrat, ko začutim potrebo po radikalnih preobratih v svojem delu. Vendar ta ideja o permanentnem interdisciplinarnem prostoru, ki je namenjen eksperimentaciji, raziskovanju, razvoju, kreaciji in refleksiji, ostaja kot nekaj, kar je nujno potrebno v gonji tega povesnelega časa.

Predstava je zasnovana na kabali, ki si jo začela prevajati kot metodo dela v gledališču. Lahko poveš kaj več o tej metodologiji?

Metoda je utemeljena na delu z dr. Catherine Shainberg, ki v New Yorku vodi Šolo podob. Tam poučuje tehnike in postopke dela s podobami in sanjami. Gre za uporaben in konkreten sistem procesiranja podzavestne vednosti in jezika telesa – načina zaznavanja in procesiranja vsega, kar se dogaja z nami in zunaj nas, kar nas informira, kar tj. vpliva na našo formo (telo). Večinoma se neprenehne dejavnosti našega imaginacijskega uma in dejstva, da 'ves čas sanjamo', ne zavedamo, ker smo tako zelo osredotočeni na svojo operativno zavest, ki jo nujno potrebujemo zato, da lahko delujemo v svetu. Pravzaprav pa imamo vselej možnost izbire. Kadar koli lahko aktiviramo imaginacijo in premaknemo 'točko pogleda', tako da zaznavamo morda isto, a vendar vidimo drugače. Morda je to bolj 'poetična zavest', a po mojem izkustvu je bližja realnosti telesa in narave. Telo in narava 'razumeta' podobe in se nanje neposredno odzivata. Stara ljudstva so to vedela, predno smo vse to znanje zavrgli kot nedoletno rezsvetljenemu znanstvenotehničističnemu umu.

Dr. Shainberg to metodo uporablja v terapevtske in zdraviljske namene, sama pa sem v zadnjih dveh letih začela prevajati te tehnike in strategije dela na polje uprizoritvenih umetnosti. Raziskovala sem afektivno moč podobe – kako podoba deluje na telo in kako te podobe informirajo moj gledališki jezik in kako iz njih nastane performans. Raziskovala sem polje ali stičišče imaginacije in telesa. EDEN II je nastal iz te osnove, zdaj pa se raziskava iz telesnega vidika preusmerja k jeziku. Naslednji dve leti bo laboratorij usmerjen na polje povezav jezika in imaginacije. Verjetno je ta interes povezan tudi z mojo trenutno usmeritvijo v delo z jezikom – s pisanjem doktorata o etiki in uprizoritvenih umetnostih.

Če se na to metodo naveževa z vprašanjem, »kako smo lahko skupaj tuk«, ki ga v predstavi razpiriš preko ustvarjanja enega izmed možnih vzporednih svetov kot imaginarnega prostora neskončnih možnosti postajanja; v zapisu Anke Bangma, kuratorke sodobne umetnosti v Tropenmuseum, je ta opisan kot "oceansko stanje, v katerem notranji in zunanji svet nista razmejena in v katerem je bivanje samo naseljevanje in odkrivanje mnogih raznolikih oblik, ki jih prevzema." To zveni vsaj težko doumljivo, če že ne nekoliko ezoterično, in kot nekaj, kar se izmika uprizorjanju. Kako se lotevaš tega? Na kakšen način prevajaš te podobe v telo?

Te podobe obstajajo ves čas, sanjamo ves čas, vprašanje pa je, koliko se tega zavedamo oz. kako se osredotočimo na to, da jih vidimo. Na primer zjutraj, ko se zbudimo in se spomnimo nekaterih podob sanj. Te sanje se dogajajo ves čas, a je naša zavest odcepljena, ker se osredotoča na to, kar potrebuje, da lahko deluje v svetu. V procesu sem se namesto na operativno zavest osredotočila na to vzporedno zavest in pozornost preusmerila v to, čemur pravim 'budno sanjanje'. Gre za premik od logosa in operativnega ozivanja v telo in um imaginacije, ki sta v bolj poetičnem odnosu do sveta. V takšnem stiku je naša imaginacija v večji meri aktivirana in telo veliko bolj odprto ter perceptivno. To stanje, o katerem govori Anke, je čisto konkretno stanje telesa, kadar ni fiksirano v raznih psihofizičnih 'fiksacijah', ampak namesto tega fluidno in prepustno, pa vendar osredotočeno. Tako je lahko bolj prisotno tu-zdaj in gibko prehaja med tem, kar je znotraj in zunaj telesa, je samo v sebi in v drugem sočasno, uglašen s tem ali prehaja med različnimi perspektivami. To je nekaj, kar vsi ves čas počnemo, ampak se večinoma ne zavedamo oz. se rajši fiksiramo v kaki neprepustni misli ... Skratka, kadar sta telo in imaginacija prožna, lažje vznikne kakršna koli performativna akcija.

poetičnost jezika in menjavanjem perspektiv. Foto: Damir Žižić

Raziskovala sem afektivno moč podobe – kako podoba deluje na telo in kako te podobe in-formirajo moj gledališki jezik in kako iz njih nastane performans.

V predstavi so postavljene le strukture procesiranja srečanja med izvajalko in občinstvom. Drugo nastaja sproti, glede na konfiguracijo ljudi v danem trenutku, podobe, ki jih dobi od gledalcev, odziva. Foto: Damir Žižić

Zanimivo je prav to, da postanejo vidni vsi mehanizmi odpiranja, zapiranja, odpora ali po drugi strani popolna vdaja nekaterih. /... / Ta realnost srečanja postane vidna. Lepa in srhljiva, kot je življenje. Vedno je mogoče, da boš zavrnjen, ko se najbolj odpreš. Ali pa tudi ne.

Songe za predstavo je ustvarila z Alenom in Nenadom Sinkauzom iz skupine East Rodeo, na odru pa sama igra šest kitar. Zvočno pokrajino uprizoritev v živo gradi Luka Ropret. Foto: Matija Lukić

EDEN v judovski mitologiji pomeni "tu in zdaj". Mala Kline ves čas predstave ohranja prisotnost tu-zdaj, da je lahko hkrati v dveh svetovih – realnosti srečanja tu-zdaj in realnosti predstave na ravni podob in asociacij, ki se potem multiplicira v tolikšno število, kot je gledalcev - in da ju povezuje. Foto: Matija Lukić

Dodaj v

Like 10

Tweet 0

Facebook

No, in EDEN sem razvila na podlagi t. i. »Dream Journeys« (Sanjskih potovanj), strukturiranih kot šamanska potovanja v podzavest, pri čemer nenehno ostaja zelo prisoten tukaj in zdaj, medtem ko si s svojim imaginativnim umom v nekem drugem svetu, ki je taisti, vendar viden na drugačen način. Gre za to, ali in kako si lahko prisoten v dveh svetovih hkrati. Skozi ta potovanja so se med nastajanjem EDEN II sčasoma pojavile teme, okrog katerih se je procesiral performativni material, ki se je nato uredil v predstavo.

V tem srečanju med tabo in občinstvom je zelo pomembna razprtost prostora, v katerem se lahko dogodi to srečanje, in v kritikah o predstavi je pogosto omenjena tvoja sposobnost, da gledalcu omogočiš vstop v ta svet, da vzpostaviš močno osebno vez z gledalcem. Kako povabiš gledalca v ta svet, ki ga ustvarjaš, ga privabiš, morda zapelješ – če je to sploh pravi namen?

V svojem delu iščem način, kako se odmakniti od tega mehanizma zapeljevanja, na katerem temelji celoten kapitalističen monsturni stroj. Zanima me, kako vzpostaviti večplastno raven srečanja, ne da jaz nekemu nekaj prodajam. To sem poimenovala »economy of connectivity« (ekonomija povezanosti). Ko so posamezniki prihajali na delovne seanse v DramLab, je bilo zelo zanimivo videti, kako ljudje hrepenijo po vzpostavitvi stika, povezavi na različnih ravneh in na izmenjavi. Kontekst in način dela sta bila izpolnjujoča. Zato sem se začela igrati s to idejo komunikacije in povezovanja, ki v enem trenutku zajema različne ravni, različne prisotnosti itd. To je funkcija šamanizma ali ideja komunizma ali pa kar notranje demokracije (demos v enem telesu). Ne vem, zame to obstaja kot odprto vprašanje, ki ga je zanimivo raziskovati. Alternativna ekologija tega, kako smo skupaj. Zanima me, kako trenutek srečanja tukaj in zdaj razpreti v nekakšno 3D-srečanje, kako biti tako odprt in prisoten v tem trenutku, fluiden in igriv v poetični zavesti, da lahko sprejemem vse, kar prihaja od gledalcev ali mene same, in se s tem igram. Zato so v predstavi postavljene postavljene le strukture procesiranja tega srečanja, vse preostalo pa nastaja sproti. Vsaka scena ima mehanizem, kako se gradi glede na to, kaj se pojavlja v prostoru in gledalcih. Za vsako sceno je precizno določeno, kam jo moram razviti, znotraj tega pa ostaja način, kako bom do tega prišla, odprt, odvisen od konfiguracije ljudi v tistem trenutku, kako se bodo posedli, kdo bo zasedel katero pozicijo, kakšen občutek, forme ali podobe dobim od njih, kako se bodo odzvali. Moja naloga je, da sem prisotna in odzivna v tem feedback stroju, ki sem ga sama postavila, in da iz tega gradim predstavo. Hecna naloga, ne najlažja.

Višja raven odprtosti in senzibilnosti se verjetno začuti v celotni dvorani.

Okrepi se potencial trenutka, v katerem smo vsi skupaj, ker nihče ne ve, kaj sledi. Tudi jaz ne. Nič ni samo po sebi umevno. V neznanu gremo. Vsi skupaj. Nikoli ne vemo, kako se bo izteklo. To imam najraje in tega me je najbolj strah. Ni gotovosti. Edino, kar lahko je, da gola, odprta, prisotna in odzivna igram to igro, kot da je poslednjič.

Se ti je že zgodilo, da so se ljudje popolnoma zaprli?

Seveda, ljudje se tudi zaprejo. Zanimivo je prav to, da postanejo vidni vsi mehanizmi odpiranja, zapiranja, odpora ali po drugi strani popolna vdaja nekaterih. Kot zrcalo, kako daleč lahko se spustiš in od kje naprej se ne greš več, pa tudi pogajanje glede tega. Ta realnost srečanja postane vidna. Lepa in srhljiva kot je življenje. Vedno je mogoče, da boš zavrnjen, ko se najbolj odpreš. Ali pa tudi ne.

Prostor odra in občinstva, nasprotja v tem srečanju, znotraj in zunaj združuje figura klovn. Zakaj klovn in kakšen je ta klovn?

Klovn je bil figura, skozi katero smo gradili predstavo zadnje pol leta. Klovn je figura, ki ne obstaja brez pogleda občinstva. Na pladnju nosi svoje srce, nenehno in ne glede na vse, se spušča v stik z občinstvom, vedno pripravljen na popoln polom ali popoln uspeh. Klovn je figura svobode in vztrajanja v prostoru vezja med nami.

Naslov predstave, EDEN je brez prevoda, kar večinoma razbiramo kot raj. Je asociacija na "enega" oz. »eno« nepomembna ali namerna pomenska dvoumnost?

EDEN kot ime za EDEN obstaja tudi v slovenščini, zato ga ni bilo treba prevajati. Všeč so mi besede, ki obstajajo v različnih jezikih. Ne gre za raj v smislu krščanskega razumevanja, kot nebesa, ki so locirana v neki onstran. V judovski mitologiji gre eksplicitno za tu-zdaj. Za izkušnjo prisotnosti (vsaj) v dveh svetovih hkrati. Zame kot izvajalko je ves čas pomembno vprašanje, kako lahko sem v obeh svetovih – realnosti srečanja tu-zdaj in realnosti predstave na ravni podob in asociacij, ki se potem multiplira v tolikšno število, kot je gledalcev. To, da sem prisotna tu-zdaj, je potrebno, da se predstava sploh lahko sestavi. Skratka gre zato, kako smo tu.

Zato je EDEN zelen, ne pa bel (kot raj). Zelena se je večkrat razodela. Na primer v interakciji s podobami in figurami tega mita ali ob delu s kolumbijskimi Indijanci na *ajahuasca* seansah. To je bilo eno intuitivnih spoznanj, ki je izšlo iz 'srečanja s svetom' in je bilo temeljno za celoten proces. Preko zelene se je začel procesirati dialog z naravo in vsem, kar vključuje. Zelena je telo, ki se odpira lastni drugosti in je z njo v aktivnem dialogu.

'EDEN ni blaženo stanje počitka. EDEN je kraj zdravljenja z britvico.' piše v napovedih, pa tudi o padlem raju, peklju in vsiljenih podobah, ki šele omogočajo misel na raj ali drug utopičen prostor. Kakšen je ta »raj«, ki ga ustvarjaš ali iščeš?

Kot rečeno, ne gre za raj, ampak za EDEN. Vsako srečanje tu in zdaj obstaja kot možnost ali kot realnost nekega padca ali kot realnost uresničitve nekega potenciala. Tvoje vprašanje se navezuje na izjavo o EDEN, ki je bil predstavljen lanskega decembra v Ljubljani. V tisti odrski postavitvi se je prikazovalo 'stanje padlosti', negacija raja, njegova nemožnost – negacija na ravni denarja, uklenjenosti moških na odru, procesiranja bitij, katerih glas je zadušen ipd. V Amsterdamu je, na primer, publika bila skupaj z menoj, ki gola stojim na odru, celo uro v odprtem prostoru pri -10°C. Zanimali so me ti radikalni pogoji uprizarjanja. Radikalna negativnost, ki morda sproži obraten odziv v gledalcu. Potem ko sem v raziskavo vključila figuro klovn, je to prineslo neko drugo igrivost z vsemi elementi uprizarjanja, neko svobodo igranja s potencialom, z možnostmi, poetičnostjo jezika, menjavanjem perspektiv, ki odpirajo vprašanje EDEN-a itd. Uprizoritveni jezik se je osvobodil prvotnega odnosa, tako kot klovn, ki žonglira, pade, ampak vedno znova vstane in žonglira naprej.

Predstava je na neki način strukturirana kot koncert, avtorska glasba je nastala v sodelovanju s člani hrvaške avantrockovske skupine East Rodeo, ki koncentrirata v živo.

Tudi to se je spremenilo. Zdaj sama izvajam vse. Z Alenom in Nenadom Sinkauzom iz East Rodea smo naredili nove songe, ki jih tudi sama izvajam. Sledim ideji sola, je pa na odru z mano šest kitar, ki jih igram in nenehno menjam različne vloge, različna bitja znotraj tega konteksta. Z mano je na odru v živo prisoten le Luka Ropret, zvočni umetnik, ki ves čas skupaj z menoj gradi celotno zvočno pokrajino.

Predstava se je torej od prve predstavitve v Španskih borcih precej spremenila.

To JE druga predstava. Gre za isto temo, ker je izšla iz iste raziskave, ampak gre za drugačen pristop k temi, drug performativen se-lup in drugo materialnost.

V tem procesu se je odprlo veliko možnih smeri. V katero smeri želiš razvijati to delo dalje?

Metodologija budnega sanjanja in način kompozicije, način procesiranja prezence v sedanjem času skozi menjavo perspektiv in njenega odpiranja v drugost ..., vse to, kar sem gradila v procesu te predstave, mi je odprlo popolnoma drugačen način pisanja. Zdaj bom to metodo prevedla v strategijo za pisanje doktorata o etiki v uprizoritvenih umetnostih. V prihodnjih letih jo bom v dogovoru z laboratoriji v tujini razvila kot tehniko za način aktivacije imaginativnega in ustvarjalnega uma v različnih kontekstih, kjer je potrebno kreativno mišljenje pri iskanju inovativnih rešitev. Zdaj je do drugačnih metod najbolj odprt poslovni svet, ki išče

inovativne rešitve in strategije dela. Super bi bilo v prihodnje najti načine njene integracije v izobraževanje.

Nika Arhar

[Prijavi napako](#)

The Italian Outdoor

Geological tours in Italy: Nature, Landscape and Traditions
www.geologicaltours.it

Trade Binary Options

Voted Best Platform Of The Year. Free \$50K Demo Account. Try It Now!
Bbinary.com AdChoices ▶

Oddajte svoj komentar - Število komentarjev:

Za komentiranje morate biti [prijavljeni](#). Komentarji ne odražajo stališča uredniške politike RTV Slovenija. Prosimo, da se pri komentiranju držite teme, ne uporabljate sovražnega govora in upoštevate [pravila](#).

Ta novica trenutno še nima komentarjev.

Kazalo

Novice

Slovenija, Svet, Evropska unija, Gospodarstvo, Lokalne novice, Črna kronika, Zdravstvo, Okolje, Znanost in tehnologija, Kolumne, Velikih 5, Vreme, Klepet, Arhiv

Šport

Nogomet, Košarka, Rokomet, Odbojka, Hokej, Tenis, Atletika, Zimski šp., Motošporti, Formula 1, Kolesarstvo, Preostali šp., Rumeni pajki, OI 2012, Arhiv

Kultura

Film, Glasba, Razstave, Oder, Knjige, Drugo, Ocenjujemo, Gledamo, Poslušamo, Beremo, Razglednice preteklosti, Kino, Prireditve, Na današnji dan, Arhiv

Zabava

Evrovizija 2013, Zanimivosti, Družabna kronika, Iz sveta znanih, Glasba, Moda, Ples, Avtomobilizem, Hrana in pijača, Horoskop, Kino, Prelistano pri frizerju

Ture avanture

Novice, Podobe Slovenije, Vagabund, Fascinantni hoteli, Prevozna sredstva, S kolesom, Navade po svetu, Kulinarika, Planinski izlet, Popotni dnevnik, Prireditve, Arhiv

TTX

Spored

TV Slovenija 1, TV Slovenija 2, TV Slovenija 3, TV Koper, TV Maribor, Prvi program, Val 202, Ars, Radio Maribor, Radio Koper, Radio Capodistria

Avdio / Video

TV Slovenija 1, TV Slovenija 2, TV Slovenija 3, TV Koper, Capodistria, TV MB, Prvi program, Val 202, Ars, Radio Maribor, RSi, Radio Koper, Radio Capodistria, MMR

Moj splet

Forum, Blog, Slike, Video, Avdio, Popotnik, Moj svet, Klepetalnica

Medijsko središče

Medijsko središče RTV Slovenija, About RTV Slovenija